

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319200365
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4319200365.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, P. O. BOX 205, proti žalovanému: G., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom G. E. XXX, o zaplatenie 700,74 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice z 5. februára 2020, č. k. 7Csp/9/2019-125, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 5. februára 2020 č. k. 7Csp/9/2019-125 vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 5. februára 2020, č. k. 7Csp/9/2019-125 konanie v časti o zaplatenie 117,31 eura s príslušnými úrokmi z omeškania zastavil (I. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

1.2. Rozhodnutie o čiastočnom zastavení konania právne odôvodnil podľa § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP a rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení v čase uzatvárania úverovej zmluvy, podľa § 52, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. a/ ods. 5 a § 54 Občianskeho zákonníka.

2.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 700,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 9.4.2016 do zaplatenia a k náhrade trov konania, dôvodiac tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 24.7.2014 zmluvu o pôžičke evid. č. 6182531, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 1 000 Eur.

2.2. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 29,04 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 742,40 Eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 693,24 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák., dňa 27.1.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, a keďže ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo k úhrade dlžných splátok, žalobca dňa 19.3.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 3.4.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 700,74 Eur. Zmluvnú

pokutu v sume 100,19 Eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 1 367,72 Eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 693,24 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina (1 367,72 Eur) + náklady na vymáhanie (26,26 Eur) - prijaté úhrady (693,24 Eur) = žalovaná suma (700,74 Eur).

3. Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s., ktorá okolnosť vyplýva z výpisu Obchodného registra Okresného súdu Prešov, oddiel: Sa, vložka číslo: 10315/ P. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením (Notárska zápisnica N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017) spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem splátkového predaja TRIANGEL a leasingu QCar.

4.1. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 28.2.2019 pod č. k. 7Csp/9/2019-54, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, uvádzajúc, že tvrdenia žalobcu nezodpovedajú skutočnosti, výška žalovanej istiny je v žalobcom deklarovanom rozsahu nedôvodná. Uzavretá zmluva o pôžičke č. 6182531 je bezpochyby spotrebiteľská úverová zmluva, ktorá neobsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. V predmetnej úverovej zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z., pričom dôsledkom porušenia tejto zákonnej náležitosti je, že spotrebiteľský úver sa stáva bezúročný a bez poplatkov. Platby, ktoré poukazuje na účet žalobcu a ktoré bude poukazovať, sú poplatkami na istinu a nie na úroky. Vzhľadom na uvedené považuje žalobný návrh v celom rozsahu za nedôvodný.

4.2. Žalobca sa písomným podaním doručeným súdu dňa 18.4.2019 vyjadril k odporu žalovaného. Uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 ods. písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15. Žalobca uvádza, že žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami zmluvy, pričom pokiaľ by bol súd názoru, že odplata nie je jednoznačne vyjadrená, žalobca má minimálne nárok na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, ktoré ako sám žalobca uvádza nateraz neboli v celosti splatené. Vo vzťahu k platnosti uzatvorenej zmluvy žalobca uvádza, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami, pričom žalovaný bol so základnými parametrami zmluvy riadne oboznámený o čom svedčali aj vykonané čiastkové úhrady zo strany žalovaného v zmluvne predpísanej výške. Na základe uvádzaných skutočností žalobca navrhuje, aby okresný súd po vykonanom dokazovaní vyhovel podanej žalobe v celom rozsahu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 3.4.2019 pod č. k. 7Csp/9/2019-63 zrušil predmetný platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 3 CSP a uznesením zo dňa 29.7.2019 pod č. k. 7Csp/9/2019-94 vyhovel návrhu spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o., aby do sporu vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 7Csp/9/2019, na miesto doterajšieho žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, vstúpil nový žalobca: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava 821 08, IČO: 35 831 154. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.7.2019.

6. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 4.12.2019 oznámil, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť dlhu a to nasledovnými platbami: 4.12.2018 v sume 4,73 €, úhrada zo dňa 24.1.2019 v sume 8,34 €, úhrada zo dňa 25.2.2019 v sume 8,34 €, úhrada zo dňa 29.3.2019 v sume 5,56 €, úhrada zo dňa 29.4.2019 v sume 5,00 €, úhrada zo dňa 24.5.2019 v sume 9,73 €, úhrada zo dňa 1.7.2019 v sume 8,34 €, úhrada zo dňa 24.7.2019 v sume 5,56 €, úhrada zo dňa 2.9.2019 v sume 6,95 €, úhrada zo dňa 30.9.2019 v sume 6,95 €, úhrada zo dňa 4.11.2019 v sume 6,95 €, úhrada zo dňa 22.11.2019 v sume 4,87 €. Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky v časti o zaplatenie 81,32 Eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania podanú žalobu zobrať späť. Taktiež podanú žalobu v časti o zaplatenie 26,26 Eur z titulu zmluvných pokút a poplatkov zobrať žalobca späť. Žiadal zaviazat žalovaného uhradiť 593,16 Eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania v závislosti od úhrad jednotlivých platieb.

7.1. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 29.1.2020 oznámil, že v časti o zaplatenie sumy 9,73 Eur s prísl. berie žalobu späť, nakoľko žalovaný uhradil dňa 19.12.2019 sumu 9,73 Eur. V súvislosti s tým upravil petičnú žalobu a žiadal zaviazat' žalovaného k úhrade istiny 583,43 Eur s príslušnými úrokmi z omeškania v závislosti od úhrad jednotlivých platieb.

7.2. Pretože žalobca podanú žalobu podaním zo dňa 4.12.2019 zobral späť vo výške 107,58 Eur s prísl. (istina 81,32 Eur + zmluvné pokuty a poplatky vo výške 26,26 Eur) a podaním doručeným súdu dňa 29.1.2020 vo výške 9,73 Eur s prísl., t. j. spolu 117,31 Eur pred prvým pojednávaním, súd konanie v tejto časti s príslúchajúcim úrokom z omeškania zastavil.

8.1. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 24.7.2014 uzatvorila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok (sprostredkovateľ: Všeobecná úverová banka, a.s.) ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1 000 Eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach po 29,04 Eur. Celkové náklady predstavujú 742,40 Eur, celková čiastka 1 742,40 Eur. Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 7/2019, sadzba poistenia: 0 %, priemerná hodnota RPMN: 49,67 %, RPMN: 27,41%, fixná ročná úroková sadzba: 27,41 %. Prvá splátka splatná dňa: 20.8.2014, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci.

8.2. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.1.2016 ako Predžalobná upomienka, oznámil žalovanému, že evidujú nedoplatok na splátkach v celkovej výške 118,36 Eur, ktorý žiadajú bezodkladne uhradiť. Upozornili ho, že ak do 5.3.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2015 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Žalovaný predmetnú upomienku prevzal dňa 3.2.2016.

8.3. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zaslala žalovanému Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.3.2016. Uviedla, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, jeho dlh sa z úverovej zmluvy č. 6182531 stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka predstavuje 936,36 Eur.

9. Z Prehľadu splátok a úhrad evid. č. VS:XXXXXXX predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaný uhradil ku dňu podania žaloby 693,24 Eur. V priebehu konania žalovaný uhradil splátky v celkovej výške 91,05 Eur (bod 8., 9. rozsudku).

10. Právny predchodca žalobcu v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, predmetom ktorej je okrem iného aj poskytovanie úverov a žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 24.7.2014 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11.1. Zmluva uzavretá medzi stranami má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch a musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, preto súd najskôr zisťoval, či zmluva o pôžičke má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z.

11.2. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zákona termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku (7/2019), čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f/ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Zákonodarcu požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume (deň, mesiac, rok), kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy a VOP. Povinnosť uvádzať túto obligatórne náležitosť zmluvy, bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu

Banská Bystrica zo dňa 22.10.2015 pod sp. zn. 16Co/1546/2014, rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 23.3.2016 pod sp. zn. 10Co/457/2015).

12.1. Dohodnutú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 27,41% ročne súd považoval za rozpornú s dobrými mravmi, keďže úroková sadzba poskytnutá bankami pri obdobnom spotrebiteľskom úvere poskytovanom na obdobie dlhšie ako jeden rok bola v čase uzatvorenia zmluvy, t. j. v júli 2014 vo výške 10,68 % ročne. Zmluvné dojednanie o úrokovej sadzbe ako odmene za poskytnuté peňažné prostriedky v konkrétnom prípade skoro trojnásobne prevyšuje úrokovú sadzbu bežne používanú v obdobných vzťahoch, súd preto považuje dojednanie o úrokovej sadzbe za rozporné a priečiace sa dobrým mravom, a za neplatné zmluvné dojednanie v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

12.2. Vzhľadom na uvedené sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver považuje z dôvodu absencie uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov a žalobca nemá právo žiadať ani úroky, ani náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ani žiadne poplatky. Žalobca má nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného.

13.1. Právny predchodca žalobu poskytol žalovanému úver v celkovej sume istiny 1 000,00 Eur. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil preukázateľne sumu vo výške 784,29 Eur (sumu 693,24 Eur pred podaním žaloby a sumu 91,05 Eur v priebehu konania). Vzhľadom na to, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov, žalovaný má tak povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru, teda 215,71 Eur (1 000,00 Eur - 784,29 Eur), ktorú doposiaľ žalovaný neuhradil, a preto súd v tejto časti podanej žalobe vyhovel. Žalovaný sa s plnením dlhu dostal do omeškania, keďže bol po uplynutí lehoty v doručenej výzve právneho predchodcu žalobcu nepochybne v omeškaní so zaplatením svojho peňažného dlhu. Súd priznal úroky z omeškania vo výške 5,00 % od 9.4.2016 až do zaplatenia a to v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení od 1.2.2013.

13.2. V prevyšujúcej časti uplatnenej pohľadávky súd žalobu zamietol aj s príslušenstvom.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 56,20 %, neúspešný bol v rozsahu 43,80 % (v časti späťvzatia, ku ktorému došlo v dôsledku správania sa žalovaného a v časti povinnosti úhrady dlhu), a teda mu vznikol nárok na náhradu trov konania ako rozdiel medzi pomerom jeho úspechu a neúspechu. Súd však vyslovil, že žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva, nakoľko bolo preukázané, že mu v konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli.

15. O vrátení súdneho poplatku z uplatnenej sumy 117,31 Eur, v ktorej časti bolo konanie zastavené, súd rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16.1. Okresný súd Levice dňa 15. mája 2020 vyniesol pod č. k.7Csp/9/2019-137 dopĺňací rozsudok, ktorým rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 215,71 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 215,71 Eur od 9.4.2016 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 20 Eur vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

16.2. V odôvodnení dopĺňacieho rozsudku poukázal na to, že žalobou doručenou súdu dňa 25.1.2019 právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) sa domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu 700,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 9.4.2016 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Konajúci súd vo veci rozhodol rozsudkom dňa 5.2.2020 pod č. k. 7Csp/9/2019-125. Súd o žalobe v predmetnom rozsudku rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie 117,31 Eur s príslušnými úrokmi z omeškania zastavil (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

17.1. Súd z vlastnej činnosti zistil, že nebolo rozhodnuté o celom predmete konania (nároku uplatňovanom v žalobe zo dňa 25.1.2019), preto súd o žalobe rozhodol tak, ako je uvedené v bode 1. tohto dopĺňajúceho rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že súd nerozhodol o časti zaplatenia sumy 215,71 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % zo sumy 215,71 Eur od 9.4.2016 do zaplatenia, aj keď tak podľa odôvodnenia rozsudku zo dňa 5.2.2020 pod č. k. 7Csp/9/2015-125 mal v úmysle rozhodnúť (viď bod 33 predmetného rozsudku), a keďže rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, je splnená podmienka podľa § 225 ods. 1 CSP na vydanie dopĺňacieho rozsudku. Súd musí v konečnom rozhodnutí vo veci samej rešpektovať požiadavku na vyčerpanie celého predmetu konania. Ak súd opomenie o niektorej časti predmetu konania rozhodnúť, prichádza do úvahy doplnenie rozsudku o tú časť predmetu konania, o ktorej súd opomenul v konečnom rozhodnutí rozhodnúť.

17.2. Súd opätovne preskúmal žalobu a odôvodnenie rozsudku zo dňa 5.2.2020 pod č. k. 7Csp/9/2019-125 a zistil, že nerozhodol o celom uplatňovanom nároku žalobcu. Predmetný rozsudok v bodoch 30 až 33 obsahoval podrobné odôvodnenie, ktoré nároky žalobcu považoval za dôvodné a ktoré nároky žalobcu považoval za nedôvodné, t. j. v akej časti žalobe vyhovel a v akej časti žalobu

zamietol. Svedčí o tom aj tá skutočnosť, že súd tretím výrokom žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže bol úspešný v konaní v rozsahu 56,20 % a neúspešný v rozsahu 43,80 %. Vo výroku rozsudku však opomenul súd vyhlásiť časť povinnosti žalovaného uhradiť dlh vo výške 215,71 Eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania, preto bolo potrebné vydať tento doplniaci rozsudok.

18. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení i na pojednávaní si bol vedomý existencie dlhu i keď nie vo výške žalovanej pohľadávky, mal snahu dlh zodpovedajúci bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyrovnáť. Poukázal však na skutočnosť, že vzhľadom na jeho finančnú situáciu nie je schopný dlh uhradiť jednorazovo. Žalovaný aj prejavil reálnu snahu o úhradu dlžnej sumy a od podania žaloby túto pravidelne mesačne splácať vo výške tak, ako je uvedené v bode 8. a 9. rozsudku. Z uvedeného dôvodu súd s poukazom na ust. § 232 ods. 4 a 5 CSP povolil žalovanému dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 20 Eur vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti tohto doplnacieho rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok. To dáva určitú istotu pre žalobcu, že hrozba bude dostatočnou motiváciou pre žalovaného, aby svoju povinnosť uloženú rozhodnutím súdu plnil riadne a včas. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu.

19. Proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 5. februára 2020, č. k. 7Csp/9/2019-125 podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP napadol predmetný rozsudok vo výroku č. II, ktorým súd I. inštancie žalobu vo zvyšku zamietol a v súvisiacom výroku č. III o trovách konania a navrhol, aby odvolací súd na základe ustanovenia § 388 CSP rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 367,72 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 458,77 € od 09.04.2016 do 04.12.2018, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 454,04 € od 05.12.2018 do 24.01.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 445,70 € od 25.01.2019 do 25.02.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 437,36 € od 26.02.2019 do 29.03.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 431,80 € od 30.03.2019 do 29.04.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 426,80 € od 30.04.2019 do 24.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 417,07 € od 25.05.2019 do 01.07.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 408,73 € od 02.07.2019 do 24.07.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 403,17 € od 25.07.2019 do 02.09.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 396,22 € od 03.09.2019 do 30.09.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 389,27 € od 01.10.2019 do 04.11.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 382,32 € od 05.11.2019 do 22.11.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 377,45 € od 23.11.2019 do 19.12.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 367,72 € od 20.12.2019 do zaplata, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

20.1. Odvolanie odôvodnil tým, že súd I. inštancie dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnemu záveru o bezúročnosti úveru. Rozhodnutie súdu I. inštancie nie je správne. Právny názor súdu I. inštancie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu: a) neuvedenia termínu konečnej splatnosti úveru; nie je správny a je v rozpore s čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom a zároveň aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/ a T. J., ktorým sú slovenské súdy viazané.

20.2. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR.

21. Súd I. inštancie bol povinný prihliadať pri svojom rozhodovaní prednostne na tento rozsudok, keďže má prednosť pred zákonom o spotrebiteľských úveroch. Súdny dvor EÚ v rozsudku z 3.2.1977, J. / C. 52-76 rozhodol, že cieľom rozsudku o prejudiciálnej otázke je vyriešiť právnu otázku, ktorá zaväzuje vnútroštátneho sudcu pokiaľ ide o výklad príslušných ustanovení aktov Spoločenstva. Neaplikovaním týchto základných princípov únijskeho práva dospel súd I. inštancie k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a T. by totiž členské štáty nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica 2008/48/ES neupravuje. Podľa jej článku 10 ods. 2 písm. i/ v spojení s písm. h/ zmluva o úvere na dobu určitú

nemusi v čase jej uzatvorenia obsahovať presné určenie, aká časť splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť na bežné úroky a poplatky.

22.1. K uvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru odvolateľ uviedol, že splnenie vyššie uvedenej zákonnej požiadavky uvedením mesiac + rok ukončenia úverového vzťahu ako bolo v posudzovanom prípade „7/2019“ je dostatočne určité a zrozumiteľné, plne v súlade s platnými právnymi predpismi. V tejto súvislosti odkázal na vyhlášku MF SR č. 620/2007 Z. z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne z jej prílohy v časti vysvetliviek 2C vyplýva: „Ak z predchádzajúcich údajov o počte a termínoch splátok ponúkaného spotrebiteľského úveru nie je zrejmá konečná splatnosť ponúkaného úveru, uvádza sa, do akého obdobia musí byť ponúkaný spotrebiteľský úver splatený. Uvádza sa buď konkrétny dátum, alebo dĺžka obdobia v dňoch, týždňoch, mesiacoch alebo rokoch, na ktoré je ponúkaný spotrebiteľský úver poskytovaný“.

22.2. Splatnosť jednotlivých úverových splátok bola podľa čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 24.7.2014, splatnosť prvej úverovej splátky, ktorá je uvedená aj v čl. III základných náležitostí zmluvy o úvere tak nastala 20.8.2014, konečná splatnosť úveru a doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri počte 60 mesačných splátok by tak podľa čl. 6, bod 6.1., a 6.2. zmluvných podmienok úverovej zmluvy za riadneho plnenia nastala dňa 20.7.2019. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok a to v čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy.

23.1. Žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich mu z úverovej zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 7/2019 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do júla 2019. V spojení s dojednaním splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií.

23.2. Zmluva taktiež zrozumiteľným spôsobom obsahuje aj údaj o dobe jej trvania a to v základných náležitostiach úverovej zmluvy v čl. III s označením „Pôžička“, ako aj v čl. VIII bod 8.1. zmluvných podmienok úverovej zmluvy, v zmysle ktorých sa zmluvný vzťah založený zmluvou končí splnením všetkých záväzkov klienta zo zmluvy. V prípade riadneho plnenia zmluvných povinností žalovaným by zmluvný vzťah trval do termínu konečnej splatnosti úveru k 20.7.2019. Keďže riadne plnenie splátok žalovanou veriteľ objektívne nevie ovplyvniť a je závislé výlučne od správania len jednej zmluvnej strany zmluvy a to dlžníka, právny predchodca žalobcu dobu trvania zmluvy stanovil objektívne zistiteľným spôsobom, t. j. do splatenia všetkých záväzkov klienta zo zmluvy. Žalovaný ako spotrebiteľ disponoval informáciou o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, čím bol dodržaný § 9 ods. 2 písm. f/ z. č. 129/2010 Z. z. a dosiahnutý tak cieľ sledovaný týmto ustanovením zákona. Spolu s týmto odvolaním predkladáme rozhodnutia odvolacích súdov rôznych krajov potvrdzujúcich nami prezentovaný právny názor.

24.1. Ani právny názor súdu I. inštancie, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme zmluvne dojednaného úroku je neprimeraná (odsek 31 odôvodnenia napadnutého rozsudku) neobstojí. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1 000,00 €, ktorý sa zaviazal vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach á 29,04 €. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 27,41 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 1 742,40 € za päť rokov. Celkové náklady spotrebiteľa s úverom predstavujú 742,40 €. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 27,41 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok.

24.2. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.6.2014 predstavovala 14,36 %. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa pravidiel platných od 1.9.2014 predstavovala 28,72 %, t. j. 2x priemernej RPMN 14,36 %. Výška RPMN uvedená v zmluve predstavovala 27,41 %.

24.3. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 27,41 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 1.9.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho

stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednaní úverovej zmluvy v platnosti, zastávame názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN určenej bankami za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem.

25.1. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, t.j. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Žalobca zotrváva na svojej argumentácii v podanom odvolaní. RPMN bola v zmluve o pôžičke č. 6182531 vypočítaná správne. Odplatou poskytnutej pôžičky bol len zmluvný úrok. Žalovaným tvrdené skutočnosti nie sú podložené žiadnymi dôkazmi, preto ich žalobca považuje za irelevantné.

25.2. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 27,41 % nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.6.2014 vo výške 14,36 % pre obdobie úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Žalobca odporne odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 5Co/181/2017-74 zo dňa 25.1.2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 5Co/298/2017- zo dňa 13.2.2018. Dôkaz: Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.6.2014 zverejnené MF SR na stránke <http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=6783>

26. Týmto odvolaním napáda výrok v zamietajúcej časti ním uplatneného príslušenstva pohľadávky v upravenom petite zohľadňujúcom plnenie žalovaného počas sporu. Nie je zrejmé, akými myšlienkovými postupmi sa súd I. inštancie riadil, pokiaľ žalobu v uplatnenej časti príslušenstva pohľadávky zohľadňujúceho plnenie žalovaného počas sporu zamietol, čo má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia súdu I. inštancie.

27.1. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákone lehote stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté a zistení, že spĺňa náležitosti v zmysle ust. § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 5. februára 2020, č. k. 7Csp/9/2019-125 vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a výroku o náhrade trov konania je dôvodné, preto napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie pre nesprávny procesný postup súdu znamenajúci porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces.

27.2. Predmetom odvolacieho prieskumu nebol dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie z 15.5.2020, č. k. 7Csp/9/2019-137, pretože voči nemu žiadna zo strán odvolanie nepodala, a preto je tento dopĺňací rozsudok právoplatný.

28.1. Podľa § 381 CSP odvolací súd nie je viazaný odvolacím návrhom.

28.2. Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c/ súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

28.3. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

29. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, vyvodzuje zo skutkového zistenia práva a povinnosti, ktoré majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce použil správny právny

predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

30.1. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú a posúdil ju v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „ZoSÚ“), v znení v čase uzatvorenia tejto zmluvy, a čiastočne zamietol nárok žalobcu rozsudkom, ktorý je založený na nesprávnom právnom posúdení, v dôsledku čoho ho odvolací súd hodnotí ako predčasný, a teda aj nesprávny.

30.2. Podľa § 9 odsek 1 ZoSÚ (účinného v čase uzatvorenia zmluvy 24.7.2014), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30.3. Ustanovenie paragrafu 9 odsek 2 ZoSÚ stanovuje okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka aj ďalšie obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom písmeno f/ uvádza dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30.4. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

31. Ustanovenie § 11 ods. 1 ZoSÚ vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Výklad a aplikácia ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Tým, že tento zákon postihuje nedodržanie len niektorých obsahových náležitostí zmluvy, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti. Vychodiskom spotrebiteľskej ochrany je faktické nerovné postavenie vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a dostupnosť právnych služieb, ako i možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, spotrebiteľ na zmluvné dojednania nie je pripravený a pri uzatváraní zmluvy je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle. Tá predstavuje elementárnu podmienku fungovania materiálneho právneho štátu, nie je však úplne absolútna a v rámci spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany slabšej strany, teda spotrebiteľa (ktorý koná s dôverou v druhou stranu jej prezentovaný skutkový stav).

32. Z uvedenej koncepcie spotrebiteľského práva vychádzal aj Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý stanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie, ktoré sú uvedené v § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákonodarca preferoval v prospech ochrany spotrebiteľa do takej miery, že ich neuvedenie sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

33. V predmetnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere č.1443866 z 24.7.2014 bol termín konečnej splatnosti úveru vymedzený údajom (mesiac/rok) 07/2019, splatnosť jednotlivých splátok bola stanovená vždy 20. dňa v mesiaci a prvá splátka bola splatná 20.8.2014 pri počte splátok 60. Takéto vymedzenie je možné považovať za splnenie obligatórnej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

34. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom prvoinštančného súdu, že pojem „konečná splatnosť úveru“ ako povinná náležitosť zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch sa má vykladať tak, že musí byť uvedená konkrétnym dátumom, presnou dátumovou špecifikáciou konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ údaj o konečnej splatnosti úveru nie je určený konkrétnym dátumom, ale je uvedený len mesiacom a rokom, podľa názoru odvolacieho súdu to nespochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, pokiaľ zo zmluvy jednoznačne

vyplýva počet mesačných splátok, ich frekvencia a dátum splatnosti ku konkrétnemu dňu v danom mesiaci. Odvolací súd konštatuje, že pri zákonnej požiadavke na konečnú splatnosť úveru je potrebné tento pojem vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť konkrétny dátum ako konečnú splatnosť úveru, ale postačuje, ak konečná splatnosť je zrozumiteľne zistiteľná z obsahu úverovej zmluvy. V danej veci žalovaný zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere mohol bez akýchkoľvek pochybností identifikovať konečnú splatnosť úveru, keď prvá splátka bola dohodnutá na deň 20.8.2014, pri počte 60 splátok splatných vždy 20. dňa v mesiaci s termínom konečnej splatnosti 7/2019, z čoho vyplýva úplne jednoznačný a nespochybniteľný záver, že konečná splatnosť úveru mala byť dňa 20.7.2019.

35. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, založil na nesprávnych právnych záveroch, keď vyhodnotil, že spotrebiteľská zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu, že v nej absentuje údaj vyžadovaný v § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

36. Ďalší dôvod pre zamietnutie zvyšnej časti žaloby spočíval v tom, že dohodnutú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 27,41 % považoval prvoinštančný súd za rozpornú s dobrými mravmi, pretože úroková sadzba pri obdobnom spotrebiteľskom úvere poskytovanom na obdobie dlhšie ako jeden rok bola v čase uzatvorenia zmluvy v júli 2014 vo výške 10,68 % ročne. Konštatoval, že zmluvné dojednanie o úrokovej sadzbe ako odmene za poskytnuté peňažné prostriedky skoro trojnásobne prevyšuje úrokovú sadzbu bežne používanú v obdobných vzťahoch, preto považoval dojednanie o úrokovej sadzbe za neplatné zmluvné dojednanie v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

37. Odvolateľ v odvolaní proti uvedenej právnej argumentácii prvoinštančného súdu namietal, že dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 27,41 % nepresahuje dvojnásobok priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 30.6.2014 vo výške 14,36 % pre obdobné úvery, je teda primeraná a v súlade so zákonom a dobrými mravmi.

38. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo strany konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany konania na súdnu ochranu, resp. spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

39.1. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.6.2014, teda v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

39.2. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 141/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ktoré nadobudlo účinnosť 1.6.2014, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

39.3. Podľa § 1a ods. 1 citovaného nariadenia ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

40. Z citovaných ustanovení vyplýva, že zákonodarca stanovil obmedzujúce kritérium, pokiaľ ide o výšku odplaty za poskytnutie úveru a to v ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy o pôžičke, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Aj pri vyhodnocovaní postupu veriteľa pri dojednaní zmluvného úroku z hľadiska toho, či takýto jeho postup neodporuje dobrým mravom je teda potrebné vychádzať prioritne z tohto zákonom vymedzeného kritéria.

41. Súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ pri svojich záveroch úplne pominul uvedené ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ako aj citované ustanovenia nariadenia vlády SR č. 141/2014 Z. z., jeho rozhodnutie je pre nedostatočné odôvodnenie o neplatnom dojednaní o úrokovej sadzbe nepreskúmateľné, preto bolo potrebné jeho rozhodnutie v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď odvolací súd dospel k záveru, že zmluva vykazuje náležitosť stanovenú v § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z., to znamená, že obsahuje konečnú splatnosť úveru. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť žalobu žalobcu v jeho zamietajúcej časti a vysporiadať sa s argumentáciou žalobcu, že najvyššia prípustná výška odplaty podľa pravidiel platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nepresahuje dvojnásobok priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk sa 2. štvrťrok 2014 so stavom ku 30.6.2014 vo výške 14,36 % pre obdobné úvery a jeho povinnosťou bude opätovne vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

42. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

43. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

44. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).